Tercium
Sis licet conſciꝰ   Q₃ habet filium
Fac iuſſa citius   Dū ſcis myſterium
Noli hoc ꝑdere   Exurge nuncia
Dic ſponſe ꝑtinus   Tibi me maria
Nam vult hoc dn̄s   Uirum do ꝓpere

Quartum
Uirgo ſuſcipias   Dei diſpoſitū
In quo ꝓficias   Uoti ꝓpoſitum
Cum ꝑlis gratia   Uolo quod nūciaſ
Refert humiliter   Uirgo dans grās
Ergo ſolēniter   Iungunt cōnubia

Quintum
Nubūt angelicis   Chorus canentibꝫ
Plaudūt ſanctificis   Parentes luſibus
Caſte tripudiāt   Dulce canentiū
Hymen inſeritur   Uehēs ad gaudiū
Qd̄ celo gerit̄   Et illis inhiant

Sextum
Cognatam viſita   Uirgo celeriter
Uis me ioſeph ita   Uult/ ⁊ dat pariter
Fideles comites   Clamat elizabeth
Plauſū infans edit   Prophetat q̄libet
Uirgo tādē redit   Parit neu dubites

Septimum
En ioſeph paruulū   Decorū aſpice
Da ioſeph oſculū   Fer foue refice
Qualis o gloria   En tibi ſubditur
Qui celis imperat   Seruit obſequit̄
Qui mundū ꝑpat   O mirabilia

Octauum
Tuum dic filiū   Iam iuris corꝑe
Ius habes ꝓpriū   Conſenſus robore
Dati coniugio   Sanctꝰ ſe ſpūs
Dedit vicariū   Fecundans celitꝰ
Uxoris gremiū   Te voluntario

Nonum
Uirgo verbigena   Uirgo fons gratie
Nos nos gēs aduena   Pleni miſerie
Pleniq₃ vicio   Te virgo petimꝰ
Te ioſeph inclite   Ueſter quē colimꝰ
Ieſus nos placite   Locet in gaudio

Finit

O venerāda trinitas   Ihs ioſeph ⁊ maria
Quā ꝯiūxit diuitas   Charitatiſ ꝯcordia
Mr̄ ꝟgo puerꝑa   Iacet in diuerſorio
Cui ih̄s ſugit vba   Gaudꝫ ioſeph obſeq̄o
Hic ꝟgo fuit ꝟgini   Hūili benignitate
Sꝫ ꝟgineo germini   Amplꝰ charitate
Maḡ laus hūilitatis   In ioſeph/ ſꝫ ī ꝟgīe
Maior ⁊ in deitatꝫ   Prole lauſ ē ī culmīe
Hūc hūilitatꝫ tronū   Triniſ diſtictū ḡdibꝫ
Tātoq₃ gratie donū   Nūc extollāꝰ laudibꝫ
Ut hūilitatis viā   Suis ſeq̄ ſuffragijs
Donec̄ et ꝑ gratiā   Eternis frui gaudijs
A mēdicāꝰ ſinguli   Huic ſacro cetui trino
Laudes canētes ꝑuuli   Uni trinoq₃ dn̄o

Sermo de natiuitate glorioſe virginis Marie. et de cōmēdatione virginei ſponſi eiꝰ Ioſeph magiſtri Iohis de Gerſon in cōcilio Conſtantieñ.

IAcob autem genuit Ioſeph virū marie. de qua natus eſt ieſus q̄ vocatur chriſtus. Originaliter Matth. i. et recitatiue in euangelio p̄ſentialiter lecto. ¶ Inuocandā te iudicamꝰ in p̄mis o maria de qua natus eſt Ieſus qui vocatur chriſtꝰ. Neq₃ enim laus altera p̄clarior tibi dari pōt. q̄₃ ꝙ ex te natus eſt dn̄s nr̄ ieſus chriſtꝰ Tibi q̄q₃ fuit vir ioſeph iuſtus et virgo tue teſtis ⁊ cuſtos virginitatis. Iacob inquit genuit Ioſeph virū marie. tu hodie regali ex ꝓgenie orta refulges. cuiꝰ p̄cibꝫ nos adiuuari mēte ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſcimꝰ. ¶ Fac noſ obſecramus in hac ſacratiſſima natiuitate tua mori peccatis. mori mūdo. viuere ⁊ renaſci deo. fac naſcat̄ in nobis per grām ih̄s qui vocat̄ chriſtꝰ. quēadmodū prius in te natus eſt ꝑ fidem ⁊ amorē (dicēte Auguſtino) q̄₃ naſceret̄ ꝑ corꝑalem incarnatōnem. cui diuīe incarnatōni faciēde cōſenſiſti ſalutata p̄us ab angelo ſicut ⁊ nūc te ſalutamꝰ implorātes ⁊ dicētes Aue maria ⁊c. ¶ Iacob autē genuit Ioſeph ⁊c. ¶ Natiuitas ē hodie ſancte marie virginis/ patreſ celeberrimi. patres apoſtolici. dn̄i ſapiētiſſimi et ornātiſſimi viri. Eius eſt inquā hodie natiuitas cuiꝰ laudes inclitas conabor vt potero deducere modo quodā ſcholaſtico plꝰ q̄₃ declamatorio vel accurato ſermōe. et h̄ ex p̄aſſumptis euāgelij verbis tanq̄₃ ex p̄ncipijs noſtre fidei firmiſſima credulitate tenendis. Sic eni philoſophi ſolēt ex principijs naturaliter cognitis ad eliciēdas concluſiōes. nūc ex euidenti. nūc ꝓbabili cōſequentia ꝓcedere. ¶ Offeruntur aūt nobiſ ex preaſſumptis Matthei euāgeliſte verbis duo nr̄e fidei p̄ricipia. Primū ꝙ ex maria natus eſt ieſus q̄ vocatur chriſtꝰ et ita fuit mater dei. quia chriſtꝰ eſt deꝰ. Alterꝫ ꝙ Io

ſeph fuit vir marie.et ita caput eiꝰ. quia ca
put mulieris vir ſm apl'm. Ex hoc autem
duplici ꝓncipio ꝯcluditur alteruꝫ duplex
¶Unũ ꝙ decuit vt maria tanta puritate ni
teret(ſicut dicit Anſelmꝰ) qua ſub deo ma/
ioꝛ nequit intelligi. ¶Alterũ ꝙ decuit vt io
ſeph tanta ꝑrogatiua polleret/que ſimilitu
dinẽ et cõuenientiã exprimeret.talis ſpon/
ſi ad talẽ ſponſam mariã. de qua natus eſt
ieſus qui vocatur chriſtus. Unde ſicͭ laus
marie eſt laus chriſti filij ſui /ita laus Jo/
ſeph in ꝓconiũ redundat vtriuſqꝫ ieſu ⁊
marie. Sic ex aduerſo dicit ſapiẽs ꝙ dede
cus filij eſt pater ſine honore.ſimiliť dede/
cus ſpõſe eſſet ſpõſus ſine honoꝛe derelictꝰ
¶Soluitur ex his q̃ſtio /cur de marie/ cur
de ioſeph ꝑconijs dignitatibꝫ ⁊ excellẽtijs
virtutibꝫ opibus et geſtis amplioꝛa nõ tra
dit ſacra ſcriptura. Neqꝫ enĩ mundus ipſe
caperet omnes qui ſuꝑ his ſcribẽdi eſſent
libꝛos. ¶ Sed ex hoc quadꝛuplici pꝛinci/
pio velut fecũdiſſimo quodã copioſiſſimo
⁊ ampliſſimo laudũ ſeminario habet deuo
ti contẽplantis animꝰ vnde faciliter aſſur/
gat ad laudes quãtaſlibet marie et ioſeph
quõ ſic recte aſcribat eis ꝑ ſufficientiã .aut
virtualẽ continentiã laudes quas in alijs
creaturis etiã angelicꝭ ꝯſiderat. Nã habet
hoc hierarchicꝰ oꝛdo ſm Dyoniſiũ. vt in/
ferioꝛũ virtutes ſint in ſuꝑioꝛibꝰ ꝑfectioꝛi
modo repoſite.quẽadmodum ſapiẽtia ꝑfe
ctioꝛ eſt in ſeraphin q̃ꝫ cherubin. Eſt auteꝫ
maria ſuꝑ choros angeloꝝ ꝑ gr̃am ⁊ gl'iaꝫ
ſublimata.quale aliq̃d de ipõ ioſeph nega/
re nõ audeo.ſed nec affirmare ꝓſumo. Erũt
igiť in ambobꝫ ꝑfectõnes ceteraꝝ creatura
rũ irratõnabiliũ et ratõnabiliũ. etiã angeli
caꝝ eminenti quodã modo reꝑibiles ⁊ at/
tribuibiles. Et hoc q̃ꝫ late pateat ad ꝯmẽ/
datõem vtriuſqꝫ ꝑſpicuũ eſt ſolerter intuẽ/
ti et ꝑ cõſideratione intrãti cãpos ampliſſi
mos omniũ virtutũ donoꝝ beatitudinum
fructuũ ſpiritꝰ et ſimiliũ. ¶Colligamus tñ
ex his pꝛincipijs laudes virtuteſqꝫ ioſeph
ſcꝫ et marie coartãdo ſermonẽ circa ea que
in bñdictiſſima natiuitate marie cõcurrũt
interſerẽdo de iuſto ioſeph virginali ſpõſo
ſuo.quia laus eiꝰ marie laus eſt.et hoc ſub
A quadꝛuplici ꝯſideratõe fiat. ¶Ageť in pꝛĩa
de nobilitatis oꝛigine marie et ioſeph. Age
tur in altera de ſctificatõe vtriuſqꝫ. Ageť i
tercia de fomitis reꝑſſione in vtroqꝫ. Ageť
in quarta de multiplici natiuitate chꝛiſti

reſpectu ioſeph et marie. ¶ Erit autẽ dedu
ctio noſtra imitatrix ſanctoꝛũ ac deuotiſſi
moꝛũ patrũ qui ad cõmouendũ piarũ mẽ
tiũ deuotõnem / dixerunt multa de ſanctis
⁊ de diuinis. ¶Que ⁊ q̃lia magis ex conie
cturali quadã ꝓbabilitate q̃ꝫ ex fidei neceſ/
ſitate tenẽda ſciebant. Sic eoꝛũ que dicen
tur pl'ima volo potiꝰ intelligi. Ita vt non
tam q̃ facta ſunt q̃ꝫ q̃ fieri potuiſſe pia qua
dã religioſitate credi poſſunt abſqꝫ vlla aſ/
ſertõnis temeritate et ſine ꝑiudicio ſentẽtie
ſanioꝛis referantur.

Pꝛima conſideratõ

¶Maria(de qua natus eſt Jeſus qui vo/
catur chꝛiſtꝰ)ſicut fuit regali ex ꝓgenie da/
uid oꝛta .ita Joſeph virũ marie decuit ⁊ le
gimus de domo dauid eſſe progenitũ/hoc.
ex euangelica traditõne certũ eſt. ¶Sꝫ po
terat hic ſermo multus de nobilitate fieri.
q̃d ſit/et quid vel quantuꝫ laudis habeat.
De moꝛibꝫ inſuꝑ nobiliũ .ſicut apud Ari/
ſto.apud Ciceronẽ.apud Saluſtiũ. apd̃
Boetiũ et alios plures inuenimꝰ. ¶Etenĩ
cum nobilitas ſit quedã de meritis veniẽs
laus parentũ .hoc in ipã nobilitate bonuꝫ
eſt vt impoſita nobilibus neceſſitudo vide
atur ne a maioꝛũ virtute degenerent. ¶Al/
terũ nobilitatis bonũ/quia ꝓbabile eſt ſm
Ariſto .ex bonis bonos naſci .ꝑſertim vbi
diſciplina bonarũ artium et virtutũ iã cõ/
feſtim a puero tradi poteſt et debet nobiliꝰ.
⁊ hoc ſi vero et nõ ficto nomine nobiles ve
lint haberi. Colant in pꝛimis ꝑcipua ſolli
citudine deum.cuius oꝛacul ũ ad puerulũ
ſamuelẽ tale factum eſt. Qui me contẽnũt
erunt ignobiles. Neqꝫ enim faciunt nobi/
lem antiquate diuitie vt videtur Ariſto. de
ſcribere. neqꝫ dominatio ſuper ceteros .aut
aliquod hmõi tẽpoꝛale dat nobilitatẽ/ ſed
ſeruitus dei.cui ſeruire regnare eſt. cuiꝰ agi
frenis ſumma libertas ẽ. Sic Agatha the
ologizans gloꝛiabať inter obpꝛobꝛia dicẽſ
Summa ingenuitas iſta eſt in qua chꝛiſti
ſeruitus cõpꝛobatur . ¶ Ex quibus elicere
ꝓrinus fas nobis eſt mariã et ioſeph ſũma
nobilitate pꝛeditos fuiſſe. Que ratioꝛ Ni/
mirũ quia ſupꝛemã eos in dei obſequio eti
am coꝛpoꝛali ſeruitutẽ exhibuiſſe credi de/
bet. Nobilioꝛes igiť q̃ꝫ nobiliſſimuſ reguꝫ
dauid. ſicut eo ſanctioꝛes et timoꝛatioꝛes
in dei fuerũt ſeruitio. q̃ꝫuis illa fuit mirabi
ſima ſtupendaqꝫ nobilitas dauid dũ rñdit

illi michol irridēti ⁊ cōtemnēti eū in corde
ſuo. Uiuit dn̄s et ludā ante dn̄m. ⁊ vilior
fiam plꝰ ꝙ̄ factus ſum/et ero hūilis in ocu
D lis meis. ij. Regū. vi. ¶ Porro ſi ꝺ nobilita
te corꝑis quā dare videt̄ armoniaca ꝯple/
xiōis diſpoſitio bona loq̄mur. Inuenimꝰ
marie corpꝰ miracl'oſe ꝯpoſitū. qm̄ ex vte/
ro ſterili formatū eſt ab illo cuiꝰ ꝑfecta ſunt
oꝑa. qui ideo ꝑfecte materiā diſpoſuit ex q̄
marie corpus formatū organizatūq̄ꝫ ē. Ac
ꝓinde colligimꝰ ꝙ neq̄ꝫ maliuolus aſpectꝰ
cuiuſlibet ex planetis nocuiſſe credendꝰ eſt
in ipo cōceptōis aut natiuitatis exordio. ſi
cut nec hmōi formatio ſubijciebat̄ celoꝝ i/
fluxib9. quoniā quicq̄d agebat̄ hoc totū grē
magis erat ꝙ̄ nature. ¶ Sumeret̄ hoc lo/
co efficax argumētū cōtra ſupſtitioſam. ne
q̄ꝫ fundabilē aſtronomoꝝ de iudicijs circa
natiuitates hoim traditōem. quo ad pluri
ma q̄ aſſerūt. qm̄ gratia dei ⁊ libertas arbi/
trij ſic dominiū obtinent ſuꝑ naturales in
fluxus ꝙ ꝑ experientias ſumptas ex hominū
oꝑatōnib9 nulle poterūt regule certe tradi ⁊
vniuerſales. Sed hec omittamꝰ quoniam
ad alia ſermo deproperat. ¶ Inq̄ri vero pt
de anne ſterilitate vn̄ erat. Nō eni videt̄ ꝙ
ex ſenectute vl' ſenio licꝫ anus appellet̄ dū
de marie cōceptōe fit mentio. Cōſtat enim
ex hiſtorijs et Hiero. teſtis eſt ꝙ anna poſt
genitā mariā ex ioachim duob9 viris nup/
ſit cleophe ⁊ ſalome. et a p̄mo mariam cleo
phe. ab altero mariā ſalome ſuſcepit. quarū
genealogie metris ꝯphēſe ſunt. ¶ Anna tri
buſ nupſit. ioachim. cleophe ſalomeq̄ꝫ. Ex
q̄bus ipa viris peperit tres anna marias.
Quas duxere ioſeph alpheus zebedeuſq̄ꝫ.
Prima ieſum. iacobū ioſeph cū ſymōe iu/
dā Altera dat/ iacobū dat tercia datq̄ꝫ iohēꝫ
P ¶ Inueniunt̄ ꝓinde doctores aliq̄ ſatꝭ mo
derni vt dn̄s Armacanꝰ ꝯquiſitōem faciē/
tes de nobilitate Joſeph ⁊ marie. An vide
licꝫ illa taliſ fuerit ⁊ tā ꝓxima ipi dauid ſm
rectā genealogie legē. ꝙ vel ipa maria vl' ip
ſe ioſeph hereditario ſucceſſiōis iure debu
erāt in regnū tꝑale dauid ſublimari. Et an
ieſus benedictꝰ fructus ventrꝭ marie fuerit
iure ponendꝰ ſuꝑ ſedem dauid ⁊ thronum
eius. tanq̄ꝫ rex tꝑalis ⁊ ſpecial' iudeorum.
Unde ꝯſeq̄nter inq̄rit̄ ab aliq̄b9 ſi m'liebri
ſexui deficiente maſculino/apud reges ius
ſucceſſionis ad regnū debeat etiā iure diui
no ⁊ inuariabili vl' impſcriptibili ꝯpetere.
Que diſceptatio nō paruā inter duo regna
chriſtianoꝝ clariſſima Frācie ⁊ anglie/vel
fecit vel fouit cōtrouerſiā/ ſicut ex opuſcu/
lis hincinde ꝯfectis ſciri pt. quoꝝ ſentētias
omittere decreuimꝰ ꝓ p̄ſenti. Puto tn̄ ꝓba
biliꝰ ꝙ regnū chriſti ſuꝑ iudeā nō fuit tꝑa/
le ſed ſp̄uale/ ſicut in alijs regionib9. Dicit̄
autē ſpecialiter rex iudeoꝝ. qm̄ eis in ꝑſona
ꝓp̄a regale ſacerdotiuꝫ exercuit p̄dicando.
ꝓpterea dicit. Nō ſum miſſus niſi ad oues
q̄ ꝑierunt domꝰ iſrael. Hec eni fuit p̄cipua
cauſa deceptiōis iudeoꝝ circa xp̄m verum
meſſiā. qm̄ omnia q̄ de xp̄i regno dicunt̄ in
ſcripturis accipiūt carnaliter ſeu tꝑaliter.
Cum tn̄ vere pilato dixerit. Regnū meum
nō eſt de h̄ mūdo. ſed ⁊ alteri q̄rēti. Dic fr̄i
meo vt diuidat mecū hereditatē. Reſpōdit
Quis me ꝯſtituit iudicē ſuꝑ vos. Et ita ꝺ
pluribus. ¶ Et fatendū tn̄ eſt ꝙ ipe eſt rex re Q
gum et dn̄s dn̄antiū. Jure ⁊ titulo multi/
plici/ queādmodū declarat inter ceteros q̄/
dam doctor anglicanꝰ ꝓbare volēs ꝙ falſū
⁊ blaſphemū eſt dicere ꝙ xp̄s mendicaue/
rit. imo ꝙ potuit mēdicare. Eſt eni inquit
mēdicare ipm mendicātē petere de ſolo de
bito naturali/ſine oī dignitate iuſticia ſeu
debito ꝑſonali habito ad petitū. Fuit autē
impoſſibile chriſtū aliq̄d petiſſe ſeu mendi
caſſe oſtiatim. vl' aliter de ſolo debito natu/
rali. ſine omi dignitate iuſticia ſeu debito ꝑ
ſonali. Hoc eni faciēdo fictus extitiſſet et
falſus cum ſibi ꝯpetiuerit dignitas ꝑſona
lis ex iuſticia ⁊ debito. quam dignitatē ſꝑu
diare nō potuerat ſm veritatē. Fictio autē
longe erat ab eodē. Mendicitas eī defectū
dicit. quia mene defectꝰ eſt. Aut igit̄ mēdi/
cans habꝫ dignitatē aliquā ꝑſonalē aut ali
quā iuſtā cauſam ad petendū id qđ petit.
vt q2 miniſtrauit illi ſpiritualia. ſcilicꝫ p̄di/
catōnem. oratōnem /vel miſſam. vel tēpo/
ralia ſicut obſequiū. et ſic non petit ex ſolo
debito naturalis indigētie. ſed habet debi/
tum et obligatōem iure ꝑſonalis dignita/
tis. aut alicuiꝰ alterius meriti perſonalis. ⁊
ita non vere mendicat. Et ſi mendicare ſe
ſe dicit. fingit h̄ eſt mentit̄. Si autē nō ha/
bet titulū dignitatis aut alicuiꝰ meriti ꝑſo
nalis. ⁊ eſt in neceſſitate poſitus /fatendū ē
in hoc caſu ꝙ veraciter ⁊ licite mendicꝰ eſt.
Si v̄o deficit vtrūq̄ꝫ/vt q2 nō indiget/vel
ſi indiget pt retribuere vl' retribuit meritꝫ
ꝑſonale. ⁊ ſic mendicat. Iſta ꝓrſus eſt ficta
⁊ hypocritalis mendicitas. Spiritꝰ autēꝫ
ſanctꝰ effugiet fictū. nec hypocrita placebit

deo. et ergo mēdicare nō ꝯueniebat chriſto
Quaꝫ late pateat hec materia viderit doctor
ꝑdictus. viderit et vr̄a beatitudo. ¶ Sꝫ ori
tur dubitatio cū maria ꝛ ioſeph fuerint de
regia ſtirpe ꝓgeniti ꝗ pacto voluit ipſe Jo
ſeph ſeruilibꝫ opibꝰ ītēdere: Fuit enī faber
lignariꝰ. Siłr dicit Hiero. Mariā operi
textrino operā dediſſe. ¶ Reſpondemꝰ mi
rādū nō eſſe ſi pauptatis honeſte ꝑdicator
ꝛ amator ieſus / voluit in honeſta paupertate
naſci ꝛ laborioſiſſimꝰ cū laborātibꝫ educa
ri. Dans in hoc exemplū omnibꝫ etiā nobi
libus ne vacēt inerti ocio qḋ eſt fomes fōs
et origo oīm viciorū. q̄m mł'ta mala docu
it ocioſitas ¶ Recogitēt inſuper nobiles
et ignobiles illud p̄s. Labores manuū tu
arū ꝗ mādūcabis / btūs es et bene tibi erit.
Agerē hic de mēdicitate. niſi ꝙ ad alia feſti
no. ¶ Ceterū plurima ſuppetebat hoc loco
querimonia cōtra quoſdaꝫ ſupbe et eneruī
ter ocioſos p̄ſertim eccleſiaſticos et religio
ſos. ſed aduerſus eos ſatis ſit volumē illud
egregiū qḋ ꝯ ope mōachoꝝ ꝯpoſuit Aug.
a quo poſteriꝰ multa Hugo de ſcō victore
ſumpſit / et explicādo diſſeruit. ¶ Itaqꝫ illḋ
qḋ de forti mulieri ꝑdicat ſapiēs marie cō/
uenit que panē ocioſa nō comedit / ſꝫ queſi/
uit lanā ꝛ linū ꝛ opata eſt ꝯſilio manuū ſu/
arū. Ideo rite ſubinferꝛ myſtice de ioſeph
viro ſuo ꝙ nobilis in portis vir eiꝰ. Et hec
de nobilitate ioſeph ꝛ marie dicta ſufficiāt
¶ Sequiꝛ de vtriuſqꝫ in vtero ſāctificatiōe

Secūda cōſideratō

¶ Maria (ꝯ ꝗ natus eſt Jeſus) ſicut fuerat
in vtero ſcīficata priuſq̄ꝫ naſcereꝛ. ita de io/
ſeph virginali viro ſuo pia credulitate cre/
di pōt q̄ꝫuis nō oīno ſimiliter. ¶ Pōt forſā
hec diſſiłitudo notari in hoc ꝙ ioſeph poſt
originale ꝯtractū ſcīficatus eſt in vtero ba
ptiſmo flaminis ſicut iohēs baptiſta ꝛ ali
orū plurimi. Sic enī in officio hieroſoly/
mitano de ioſeph cōpoſito ꝯtineꝛ. ꝛ ex pre/
miſſo quadruplici ꝑncipio ſequi videtur.
¶ Mariā ꝟo ita ꝑuenit gratia ſcīficans. vt
q̄ꝫuis lege cōi tenereꝛ obnoxia pctō origīa/
li iuxta cauſas vniuerſales generatiōis ab
adā traducte. nō ſic aūt filius eius ieſus qꝛ
nō ex virili cōcubitu genitꝰ eſt. nihilominꝰ
ipſa maria lege ꝑuata ac ꝑuilegiata ſic ꝑuē/
ta eſt vt nequaq̄ꝫ illḋ generale ꝯtraheret. ꝗ
niā h̄ et potuit ꝛ decuit fieri vt ꝑfectiſſimuſ
ſaluator filiꝰ eiꝰ ꝑfectiſſimū in ſua mr̄e mo

dū ſaluatōis impēderet taliꝛ eā ſanctificā/
do a peccato vt in illud in quod aliq̄n caſu
ra erat. ipſo ſanctificāte et grām infundente
nō caderet. et ita cōtereret caput ſerpētis an
tiq̄ nunq̄ꝫ ab eiꝰ pede ꝯtrita. ¶ Longꝰ eſſꝫ
ſermo ſi cūcta ꝓſequi vellemꝰ de hac ſcīfi
catōis materia / quā ad bn̄dicte cōceptō/
nis ſue feſtiuitatē remittimꝰ. elicientes religi
oſum ac morale documentū pie ꝛ crebro ꝑ/
dicandū. Cōſtat itaqꝫ deū miſicordiā ſal/
uatōis ſue nō ita legibꝫ cōibꝫ traditiōis xp̄i
ane / nō ita ſacris ipſis alligaſſe q̄n abſqꝫ ꝑ/
iudicio legis eiuſdē poſſit pueros nōdum
natos extra vteꝝ intus ſanctificare ḡtie ſue
baptiſmo vel ꝟtute ſpūſſcti ¶ Debēt igitur
mł'ieres ꝑgnantes. ſiłr et viri ſui ꝓ ſe ꝛ alioſ
diligentiꝰ p̄ces fundere deo ꝛ ad ſctōs an/
gelos cuſtodeſ hoīm / etiā pueroꝝ in vtero
Debēt ad ceteros ſctōs ſctāſqꝫ oēs ꝯfuge/
re / q̄tinus infans nōdum natꝰ ſi forte mo/
riturꝰ eſt priuſq̄ꝫ ad baptiſmi flumīs grāꝫ
ꝑuenire valeat digneꝛ ipſm dn̄s ieſus ſum/
mus pontifex baptiſmo ſpūſſcti ꝑueniēdo
miſicorditer cōſecrare. Quis enī ſcit ſi for
te exaudiat deꝰ. imo q̄s nō deuotiꝰ ſperare
valeat ꝙ orōnem hūiliū ꝛ in ſe ſperātiū ne/
quaq̄ꝫ ꝺſpiciat. ¶ Proficit hec ꝯſideratō ad
excitatōem deuotōis i ꝑentibꝫ. ꝓficit ad le
uiandū coꝝ anguſtiā dū ſine baptiſmo de
cedit puer / quia nō oīs inde ſpes ſaluꝛ ab
lata eſt. Sed neqꝫ abſqꝫ reuelatōe daꝛ (fate
or) certitudo. ¶ Sꝫ oriꝛ i hac ꝯſideratōe ſe/
cūdaꝛ i ſiłibꝫ dubitatō theologica ſalubriꝛ
corā h̄ ſacroſcō ꝯcilio et publice ꝑtractāda
Neceſſitas enī maior incūbit. vt h̄ fiat q̄ꝫ
antea crediderā. Dicit q̄ppe nr̄a ꝯſideratō
ꝙ maria fuit i vtero ſcīficata / imo et ipſe io
ſeph. Conſtat aūt ꝙ hoc in ſcptura ſacra ꝗ
eſt canō biblie neqꝫ cōtineꝛ explicite. neqꝫ i
ꝯtētis in eadē educiꝛ euidenter. ¶ Eſt igiꝛ
queſtio ſi de neceſſitate fidei tenēda ē veri/
tas nr̄e ꝯſideratōis ſecūde. Et h̄ eſt inueſti
gare ſub generali regula. que ꝟitas eſt cer/
ta fide et de ſalutis neceſſitate tenēda. ꝗ de
ſola ꝓbabilitate / ꝗ ꝯ pietate fidei. ꝛ ꝗlit im
ꝑtinens: ¶ Rn̄dere ꝓpoſueramꝰ ꝑ vnicam
diſtictōeꝫ ſeptuplicē collocādo ꝟitates ꝑti
nētes ad religionē xp̄ianā ſub ſex ḡdibꝫ ad
inuicē ordiatis. inferēdo breues ꝛ paucas
ꝓpoſitōes corollarias ꝗ forſitā minꝰ habēt
ꝑdicatōiſ locū q̄ꝫ exercitiū ſcholaſticū r̄ſpi
ciūt. q̄le exercitiū poſteriꝰ habere ſperātes
nos hac dubitatōe r̄licta trāſibimꝰ ad r̄liqſ

conſideratões terciã et quartã

Tercia conſideratio

S ¶Maria (de qua natus eſt ieſus) ſicut ha/
buit repſſionẽ fomitis originalis ne in vi/
cioſam exardeſceret cõcupiſcẽtiã. ſic de Jo
ſeph virginali ſpõſo ſuo intelligi pie põt/ pre
ſertim dũ mr̃imonialiter eidẽ cõiunct⁹ eſt
¶Unñ ſicut maria potuit ex ſentẽtia dicere
illud Sare vxoris Thobie iunioris filie
raguelis. Tu ſciſ dñe q̃ꝛ nunq̃ꝫ ꝯcupiui vi
rũ. et mũdam ſeruaui aĩam meã ab omĩ cõ
cupiſcẽtia. virũ aũt cũ timore tuo / nõ cũ li
bidine mea cõſenſi ſuſcipe. ſic ipe ioſeph po
tuit apõ deum gl'iari/ ita enĩ pie teneo. Tu
ſcis dñe quia nunq̃ꝫ ꝯcupiui feminã. ꝛ mũ
dam ſeruaui aĩam meã ab omĩ ꝯcupiſcen/
tia. Uxorẽ aũt cũ timore tuo nõ cũ libidĩe
mea cõſenſi ſuſcipe. ¶Teſtis et aſſertor hu/
ius ſentẽtie nobis eſt Hiero. libello de ꝑpe
tua ꝟgĩtate marie ꝯtra heluidiũ ꝛc̃. Simi
liter Hugo de ſctõ victore in tractatu ꝺ cõ
iugio beate marie ꝛ alij ſctõꝝ pl'imi. Hie/
ronym⁹ enĩ ioſeph ꝑmanſiſſe virginẽ ñ du
bitat aſtruere. ¶Joſeph igiť ꝓuſq̃ꝫ iungere
tur cũ ꝟgine maria/ corrupt⁹ vl' vxorat⁹ nõ
fuerat. Et hoc maxime ꝯcludim⁹ ex eo q̃ꝛ ſi
mr̃i ſue dñs iã ꝓuecte neminẽ dare cuſto/
dẽ voluit niſi virginẽ. ſ. iohãnẽ euãgeliſtã.
q̃nto magis exiſtimandũ eſt q̃ h̃ fieri volu
it in adoleſcẽtiori etate? Siľr fili⁹ ieſus ſicͣ
nõ voluit naſci/ ita nec nutriri niſi in puri/
tate virginali. ¶Porro ioſeph ſi ab vxore
poſt imediatũ tp̃s nuptiaꝝ ꝯtinuit ſemet
ipm ſicut euãgeliſte teſtimoniũ habet q̃ ñ
cognoſcebat eã donec pepit filiũ ſuũ ꝓmo/
genitũ. ꝛ h̃ ꝓpter reuerentiã tãti ſacramen
ti tãtiq̃ꝫ myſterij. ¶Hic aptiſſime dať intel
ligi q̃ nec poſt partũ cognouit eã/ q̃m vrgẽ
tior erat rõ tunc q̃ꝫ ꝓus vt ab ei⁹ cognitiõe
ſe tparet. Et h̃ nobis nõ vt dubiũ ſꝫ vt cer/
ta fide tenẽdũ nunc iniũgiť. ſic q̃ maria p⁹
ꝑtũ inuiolata ꝑmãſit. ¶Addam⁹ q̃ ioſeph cũ
eſſet vir iuſt⁹ cũ ꝑterea fomitẽ original' pec
cati vel repſſum vl' extinctũ haberet (ita ei
decebat fieri ne marie ſpecioſitas vl' famili
aritas ſibi cederet in ſcãdalũ vl' ruinã) ipſe
ex cõuictu et cohabitatõe familiari marie ñ
moueba ad libidinẽ ſed ad caſtitatẽ taꝫ ex
repſſiõe hmõi fomitis in ſeipo/ q̃ꝫ ex marie
virtute et merito/ q̃ꝫ ex diſciplinato ꝯuerſa/
tõis modo. ¶Hic figuraliter põt illõ de ſu
namite q̃ erat puella pulcra nimis ꝛ dormi
ebat in ſinu dauid/ q̃ tamẽ nõ cognouit eã.
nec ĩ ei⁹ cõcupiſcẽtiã quõlibet exarſit. Sic
enĩ certiſſimũ ẽ de maria ꝯiuge ſua q̃ ex cõ
uictu ſeu aſſociatiõe viri nulla eã carnis ti/
tillatio. null⁹ prurit⁹. nulla illecebra ꝓueni/
ens rõeꝫ vl' inobediẽs ſibi vexabat eã. Ali
oquin peccaſſet ſaltẽ venialiť/ quod Aug⁹
negat. Negant et doctores/ q̃ꝛ gr̃e plenitu/
dinẽ habuit ad vincẽdũ ex omĩ ꝑte pecca/
tũ. pl⁹ q̃ꝫ adam ex originali iuſticia. ¶Tra/ T
dit dñs bonauẽtura h̃ ſe habuiſſe a iudeoꝝ
fideli narratõe q̃ null⁹ ex aſpectu gl'ioſe ꝟ
ginis q̃uis eſſet pulcra nimis vrebať aut
inflãmabať ad fedã carnis ꝯcupiſcẽtiã/ ſꝫ
eam poti⁹ extinguebat ille diuin⁹ aſpectus
quaſi frigid⁹ q̃dam ex ocul' ros virgineus
ſpiraret vl' effluereta mente ſua caſtiſſima
Sic ex aduerſo de peccatrice ac petulanti
ml'iere verũ eſt illud oratij. Et vultuſ nimi
um lubric⁹ aſpici. Sic de talib⁹ notauit ia
cobus. Oculos inq̃t hñtes plenos adulte
rij ꝛ inſatiabil' delicti. vnde ꝯſurgit faſcina/
tio q̃dam illecebroſa in aſpiciẽtes. ¶Me/
mini me lati⁹ alias cũ de cõceptiõe virgĩs
ſermo fieret materiã hanc ꝑ ſil'itudĩes ꝛ ra
tõnes ꝑtractaſſe vt de ſamma herba cuiuſ
et aliorũ quorundã ꝓcioſoꝝ lapides/ mo/
uet aſpectus ad caſtitatẽ. ¶Elicio ꝑtin⁹ ad
cõfirmandã marie ꝑpetuã virginitatẽ cuꝫ
ioſeph. Non oportet credere ipm ioſeph iu
ſtũ virũ marie ſenio fractũ/ debilitatuꝫ aut
frigidũ fuiſſe dũ nupſit marie adoleſcẽtule
ad ſaluandũ caſtiſſimũ atq̃ꝫ pudiciſſimuꝫ
cũ ea ꝯuictũ. Potuit vtiq̃ꝫ pl⁹ opari ſpũſſã
ctus in ꝯſuando caſtitatẽ ipi⁹ ioſeph ꝑre/
ꝓſſionẽ vl' extinctõem fomitis original' in
ipo. q̃ꝫ ſenectus vl' ſeniũ opeť. ¶Etenĩ quiſ
neſciat q̃ſdam ſenes ſeptuagenarios aut oc
togenarios ſpurciſſimis et fediſſimis libi/
dinibus exarſiſſe euntes poſt deſideria ſua
et in adinuentõibus ſuis turpiſſimis/ qua
les etiam vel cogitare/ vel dicere pudor et
fetor eſt cõputreſcẽtes. Senſit virginitatꝭ
gr̃am qui dixit. Scio enĩ q̃ cõtinens eſſe
nõ poſſum niſi dederit deus. ¶Sic autem
exiſtimo ioſeph fuiſſe iuuenẽ. ſicut iuuentu
tis termĩos ponit Jſidor⁹/ quos extẽdit a
xxviij. annis. vbi terminat adoleſcentiã vſ
q̃ꝫ ad annũ quinquageſimuꝫ quo tp̃e etas
tũc ſenectutis ĩchoat. ¶Fuit igitur ioſeph
dum primo deſpõſatus eſt ſub quinquage
ſimo anno conſtitutus. Nec vrget in oppo
ſitum libellus de infantia ſaluatoris. quia

ſure dãnat⁹ ẽ. Mouet autẽ ad hoc pie te-
nendũ multiplex rõ. ¶ Prĩo ꝓpter myſteri
um ꝓpheticũ q̃ dicit̃ i Eſaia. Letabit̃ ſpõ
ſus ſup ſpõſam / ꝛ habitabit iuuenis cũ vir
gine / vbi gloſa interlinearis ꝛ ordĩaria dic̃
ioſeph cũ maria. Mouet hiſtorie ꝯſidera-
tio / qꝛ Cleophas ſcd̃us marit⁹ anne. et cu
ius filia ſorore marie ꝟgis geniti ſunt q̃ttu
or fratres iacob⁹ ioſeph ſymon et iudaſ / ha
buit frẽm ipm̃ ioſeph virum marie filiaſtre
ſue. Non igit̃ videt̃ ꝓbabile ꝙ in etate tãtũ
V diſtaret ioſeph et cleophas fratres ¶ Mo-
uet tercio finis et ratio deſpõſatõnis marie
cũ ioſeph. Que rõ duplex ꝑncipalit̃ aſſigñ
¶ Una ꝓpter miſteriũ et obſequm ꝑſtãduꝫ
ipi marie ꝛ puero ieſu euntib⁹ in egyptũ il-
lic manentib⁹ / ꝛ inde remeãtib⁹. et ꝯſeq̃nter
vſqꝫ ad ꝑfectã etatẽ. Cõſtat aũt ꝙ ad talia
nõ fuiſſꝫ idone⁹ hõ ſenio ꝯfractus ꝛ impo-
tẽs / q̃lis eget ampli⁹ vt ei miſtret̃ ꝙ̃ mini-
ſtret. Qualis ꝑterea oneroſior marie ꝙ̃ ob-
ſeq̃ntior extitiſſet. Altera rõ fuit ad ꝯſuã-
dã marie famã apud ꝑfidos iudeos / ꝛ ad ĩ
carnatõis myſteriũ celãdũ demonib⁹. q̃ rõ
ceſſaſſet ꝑrſus ſi ioſeph ſenex frigid⁹ et qua
ſi maleficiat⁹ palã appar uiſſꝫ. Talis eni q̃
pacto credi potuiſſꝫ alicui⁹ pater infantis?
¶ Quereret igit̃ aliq̃s cur ſenex d̃pingitur?
Rñſio / depingit̃ alicubi ſenex ꝓpter ment̃
ꝛ caſtitat̃ virtutẽ. ſic dicit ſapiẽs ꝙ etas ſe
nectutis vita ĩmaculata. Quo cõtra dic̃ ꝓ-
phetic⁹ ſermo ꝙ maledict⁹ puer centũ an-
norũ. ¶ Uel ideo pingebat̃ ſenex ab initio
naſcẽtis eccl'ie dũ marie ꝑpetua ꝟginitas nõ
dũ vt mõ radices fixerat in cordib⁹ fideliũ
ne ſuſpicarent̃ carnale aliq̃d d̃ ioſeph et ma
ria. Hinc fortaſſis omiſſa ẽ ſolẽnizatio ce-
lebris de tã venerãdo letoqꝫ ꝯiugio. ¶ De-
pictũ tñ inuenim⁹ ioſeph velut in etate iu-
uenili q̃lem ꝑdiximus ſicut ĩ hac alemania
crebro notaui. ¶ Uel dic illd̃ Oratij Picto
rib⁹ atqꝫ poetis Q̃dlibet audendi ſemper
fuit equa ꝑtãs. Suggerebat h̃ loco religi-
oſa ſtudioſitaſ ꝑlima ꝯq̃rere d̃ caſtiſſima ꝛ
ſanctiſſima ꝯuerſatiõe ioſeph cũ maria de
ꝯfabulatõnibus ſuis diuiniſſimis. in loco
ꝑegrinatõis ſue ſup myſterijs nr̃e redẽpti-
onis / ſup canticis ipi⁹ marie zacharie et ſy
meonis. Sup his ꝑterea oib⁹ q̃ dicebant̃
de puero ieſu. et q̃ videbant̃ in eo et q̃ reue-
labant̃ ab angelo. imo ꝛ que felici experimen
to tu maria didiceras. ¶ Und̃ ſicut decuit
mariã vt ſumma puritate niteret. ſic decuit
vt haberet ſuo mõ parẽ ſponſũ puriſſimũ
q̃ cum ꝑpetua virgine virgo ꝑus ac poſte-
ri⁹ ꝑmaneret. Uterqꝫ regali ꝓgenie renitẽs
ꝛ illuſtris. Uterqꝫ ſanctificatiõem in vtero
recipiẽs cũ maria plena gr̃a fomitẽ rep̃mẽ
te manſit ioſeph replet⁹ gr̃a. peccatũ ſaltem
mortale q̃dlibet ſupante. ¶ Uouit maria ꝟ
ginitatẽ / vouit et ipe ioſeph ſ̃m doctores.
cui voto nõ repugnauit vera matrimonia
lis cõiunctio neqꝫ corpoꝝ mutua trãſlatio
In q̃ mr̃imonio ꝓles fuit fides atqꝫ ſacra-
mentũ. ¶ Nouit maria myſteriũ incarnatõ
nis a ſecul' abſcõditũ ãgelo nũciãte. nouit
ꝛ ioſeph ammonit⁹ ſup hec ĩ ſomnis vt exi
ſtimo pie pri⁹ edoct⁹ familiariter a maria.
ſicut beatã Ceciliã legim⁹ valeriano ſpon
ſo ſuo dixiſſe. Eſt mihi myſteriũ quod re-
uelem amantiſſime iuuenis ſi tota illd̃ fide
cuſtodias ꝛc̃. Quidni fuerit audentior di-
uino ꝯfidens auxilio maria erga ſponſum
ſuũ ioſeph pudiciſſimũ / cũ eſſet iuſt⁹ / ꝙ̃ ce
cilia erga valerianũ. quẽ vrgebat impetus
nuptiaꝝ. ¶ Turbata eſt maria in angelica X
ſalutatõe. ſed nõ conturbata vl' incredula.
Turbatus eſt ipe ioſeph ad ſtupendũ tan
te nouitatis miraculũ / ita vt nollet mariaꝫ
traducere / nõ tamẽ cõturbatus vl' culpabi
liter incredulus / ſed ſtupor quidã app̃hen-
derat eũ / ſicut de petro legim⁹ dũ ait ad Je
ſum. Exi a me dñe. quia peccator ſum. Jo
ſeph ſimilit̃ cõiungi cõiugio tã excellẽtiſſi-
me virginis marie indignum ſe iudicabat.
Propterea nõ ex credulitate ſuſpitioſa. ſed
ex ꝓfundiſſima humilitate videt̃ mariam
traducere noluiſſe / ſed quaſi dixiſſe. Exi a
me domina. quia peccator ſum. Hinc an-
gel⁹ ad eum. Joſeph fili dauid noli timere
accipe mariã coniugẽ tuam. nõ dixit / noli
incredulus eſſe. ¶ Uiſitauit maria zachari
am ꝛ elizabeth / nõ dubiũ quin de licentia ꝛ
cõſenſu viri ſui ioſeph iam de ſacramẽto in
carnatõnis inſtructi. Uiſitauit ꝛ Joſeph
vel illo tũc / vl' in ſolẽnitate paſcali que pro-
xima erat / ꝛ ad quã ire iubebat lex in hieru-
ſalem. ¶ Decãtauit canticũ maria / cecinit
et ipe zacharias. Non dubiũ quin ꝑticeps
ꝛ cõſcius canticorũ iſtorũ ioſeph extiterit.
¶ Cõgratulata ẽ maria cũ ceteꝛ̃ ꝑentib⁹ et
ꝯgnatis ipi elizabeth puerpe / dũ iohẽꝫ eni
xa ẽ. a q̃ congr̃ulatõe ioſeph alien⁹ fuiſſe ñ
putãdus eſt. Recogitabat maria ſignũ da-
tum ipi achaꝫ de virgine paritura in ſe cõ-
pletuꝫ fuiſſe. Gloriabat̃ et hoc ipſe ioſeph

magnificās deū in corde ſuo/et aſſidue gr̄ti
as agens. ¶Obediuit ioſeph edicto qd̄ fec̄
ceſar auguſt⁹/obediuit et maria. Scriptū
eſt ei q̄ Joſeph iuit ī bethleem cum maria
vxore ſua p̄gnāte. Sciebat enī obediēdū
eſſe ptātib⁹ ſublimiorib⁹. q̄m ſic ē voluntas
dei. ¶Maria filiū ſuū p̄mogenitū mox vt
natus eſt adorauit cū gaudio ⁊ exultatōne
Joſeph ab hoc adoratōis gaudio ⁊ exulta
tōe nequaq̄ʒ alien⁹ fuiſſe credēd⁹ eſt. ¶Ma
ria ꝯſuabat oīa q̄ dicebant̄ de puero ieſu p
paſtores/p tres reges/p ſymeonē/p annā/
p ceteros/ꝯferens ea in corde ſuo et admi/
rās. nō ex ignorātia ſʒ ex īſolita myſterij re
uerētia Joſeph ſil̄r. Naʒ ſcptū ē q̄ erāt pa
ter ieſu et mater admirātes ſup his q̄ dice
bant̄ de puero. ¶Obediuit ioſeph angelo
iubēti in ſomnis vt accipet matrē cū pue/
ro vt fugeret in egyptū. Obediuit et maria
noua illa puerpa et delicata iuuēcula nocte
ꝯſurgens. In q̄ pegrinatōe laborioſiſſima
dicere poterāt vterq̄ʒ ad dn̄m. Cantabiles
mihi erāt iuſtificatōes tue in loco pegrina
tiōis mee. Unde q̄dā metrice ſcribit velut
ex pſona pegrinātiū ⁊ pſallentiū d̄ lege dn̄i

Eſto pegrinis nobis cantabilis alma
Lex dn̄i releuans tedia dura vie
Nam fugiūt triſtes citi⁹ p inania cure
Carmina diuin⁹ dum modulat̄ amor
Ergo celigena miſeris mens īcola terrꝭ
Sis pſaltes liricis iugiter apta modis
Sic nō te totā lacrimaꝝ valle moleſta
Sed celo poteris/dicere te poſitam

y ¶Et o bone ieſu o ſalutifer chriſte q̄s ſuffi
ciēter exiſtimāre poſſit egreſſum, pgreſſuʒ ⁊
ingreſſum pegrinatiōis illi⁹ ſeptēnal'/q̄nt⁹
fuerit hinc labor dolor et timor/q̄nt⁹ īde di
uinoꝝ ſapor ⁊ dulcor. Et vnde? Nimiꝝ ex
diuina ꝯſolatōe q̄ facit etiā cū tēptatōne p/
uentū. Ex mutua rurſus collatōe ⁊ allocu
tōe ioſeph cū maria/et amboꝝ cū puero ie
ſu. Ex recogitatiōe tandē diui ꝯſilij ſup re/
demptōe generis hūani/ſicut Aug⁹ ꝯfitet̄
q̄ nō ſatiabat̄ dulcedine mirabili. ſup alti/
tudine ꝯſilij diuini in redemptōne generis
hūani. Quis det int̄fuiſſe collocutōib⁹ hu
iuſmodi? Quis pegrinantib⁹ hiſ cōceſſerit
aſtitiſſe? Quis iconomiā illā honeſta pau/
ptate gr̄tiſſimā viri ⁊ vxoris cū filio/vbi p
famulo dabat̄ aſinus ſcd̄m origenē ꝯſiderare
poterit? ¶Unde ſi vet⁹ illa m̄r elizabeth ex
clamauit pphetice ad vnicā marie ſalutati
onē/ſi exultauit p̄ gaudio iohānes infans
ī vtero ſuo. q̄d ex cōtinua cohabitatōe ⁊ al
locutōe cū maria ⁊ puero ieſu/iuſt⁹ ioſeph
acceperit diuie cōſolatōis ⁊ illuminatōnis
dici neq̄t? ¶Quis det hymnū de cātic̄ ſyō
ex maria ſuauiter audiuiſſe in terra aliena?
Quis det eā baiulātē in vlnis/ſpecioſum
forma p̄ filijs hoim/que blādiebat̄ arridē/
ti. q̄ ꝯdolebat vagienti. q̄ freq̄nter tibi viro
ſponſo ſuo ioſeph baiulādū/fouēdū/oſcu/
landūq̄ʒ tradebat/vidiſſe? ¶Legim⁹ p̄terea
pueꝝ ieſum dn̄ duodecim annoꝝ fact⁹ eſſʒ
ſubditū fuiſſe ioſeph et marie. q̄ ſubiectio
ſicut ineſtimabilē notat hūilitatē in ieſu. ita
dignitatē incōpabilē ſignat in ioſeph ⁊ ma
ria. ¶Porro legim⁹ in trāſitu marie ipſum
aſtitiſſe. Hoc enī Hiero. argumētat̄. Sic
⁊ in obitu felici ioſeph recte credendū ē ma
riā ſponſam ⁊ filiū ieſum corpalit̄ affuiſſe.
Ante enī chriſti paſſionē defunct⁹ ē. Alio
q̄n enī cuſtodia m̄ris alteri ꝯmiſſa n̄ fuiſſʒ.

¶Hinc metricus quidā

¶Uenerat illa dies q̄ vitā morte paret
Perpetuā tibi iuſte ioſeph dō iclita ples
Chriſt⁹ adeſt cū m̄re pia quib⁹ officioſe
Seruieras. vultu placito ſolant̄ euntē
Ora licʒ lacrimis/oppleuerit int⁹ abortꝭ
Naturalis amor/etenī ſic credere fas eſt
Q, p̄rem ieſus/et ſponſū fleuit morientem
Uirgo bēigna ſuū/fidei cuſtodis amator
Procūbit lecto/ꝯplexans mēbra pudicis
Oſcula dat labijs/mi vir ꝯclamat/obiſ ne
Deſeris et viduā paſſurā dira relinq̄s
Uelle tn̄ fiat dn̄i/dilecte vale mi.
Ecce ieſus tuus/in placita te ſede locabit
Protinus ipſe ioſeph p̄cioſa morte q̄euit

¶Legim⁹ chriſto moriēte multa corpa ſan
ctoꝝ ſurrexiſſe ⁊ veniſſe in ſctām ciuitatem
hieruſalē et apparuiſſe multis. ¶Hic forte
dicit apl'us. Acceperūt ml'ieres de reſurre
ctōe mortuos ſuos. Recogitet oro pi⁹ ani/
mus ſi iuſt⁹ ioſeph vn⁹ eſt ex illis putādus
fuiſſe. q̄ marie apparuerit chariſſime ſpon/
ſe. q̄ eā cōſolat⁹ ſit/q̄ tandē chriſto in celum
aſcēdente ſimul ⁊ aſcēdit gl'ificat⁹. Nō du/
biū ī aīa/ſʒ an ⁊ ī corpe. neſcio/de⁹ ſcit. ⁊ col
locat⁹ eſt a dextris ipi⁹ ieſu. ſʒ eſt in potiori
bus bonis ſuis. ¶Concludit̄ ad extremuʒ Z
p p̄miſſis et alijs ienarrabilib⁹ iuſti ioſeph
p̄conijs/q̄ʒ recte/q̄ʒ religioſe faciūt et fecerīt
q̄ celebritatē de virginali cōiugio marie et

ioſeph/qui feſtiuitatē ſolēnē de beato trāſi/
tu eiuſdē ioſeph ꝑagere ſenſerūt tam verbiſ
ꝗ̃ ſcriptis ſuis/q̃ ſcripta quoniā vl' haben
tur vl' faciliter haberi pn̄t/ea breuitatis a/
mor linq̇t. Et ad vltimā ſe trāſfert cōſidera
tionem. que poſt ꝟbū de nobilitate ioſeph
⁊ marie in ꝑma ꝯſideratiōe Dehinc de ipo
rū ſctificatiōe in altera Rurſus de fomitis
repſſiōe in tercia/loquit̃ de multiplici nati
uitate ieſu. ⁊ de habitudīe quam habet ad
mariā atq̄ ioſeph hmōi natiuitas

¶ Felix illa dies/toto celeberrima mūdo
Sacra docens leta/q̃ ſcādit ad ethera ꝟgo
Mater/⁊ angelicos ciues ſuꝑuolat om̄s
huc tibi ꝟgo ioſeph ib̄ſ ⁊ tua ſpōſa ꝓpiquū
Credere fas ſtatuūt ſoliū t'es ob honores
Concinim⁹/facite nobis hec gl'ia deſ

Quarta cōſideratio

De Maria nat⁹ eſt ieſus q̇ vocat̃ chriſtus
nedū corꝑaliter ſed ſpūaliter q̇dem. Et de
virginali ſponſo ſuo Joſeph ſuo mō dici
p̄t. Non eq̇dem dici pōt ꝙ de ioſeph nat⁹
ſit ieſus. modo q̇ blaſphemat iude⁹ infelix
q̇ dicit xp̄m ex ioſeph ſemīe eſſe natuꝫ/pro
cul h̄ a pietate fideliū. ¶ Sed attēdo tripli
cem natiuitatē ieſu chriſti/attēdat ⁊ vr̄a be
atitudo .ſcꝫ eternalē/corꝑalem/ſpūaleꝫ vel
mentalē. Naſcit̃ enī eternaliter ex pr̄e. quē/
admodū naſcit̃ ſplēdor ex luce coeu⁹ luci.
Hinc eſt illud eccl'ie canticū. O oriēs ſplē/
dor lucis eterne. Et in ꝑſona ſapiētie increa
ate dicit Eccl'iaſticus. Ego ex ore altiſſimi
ꝓdij ꝑmogenita ante oēꝫ creaturā. Et Eſa
ias. Generatōeꝫ ei⁹ q̇s enarrabit: Et ī pſ.
Ex vtero ante luciferꝫ genui te. In hac eter
nali natiuitate xp̄i ieſu/ neq̄ maria neq̄ io/
ſeph cōmūicat. ¶ Altera natiuitas xp̄i ieſu
fuit corꝑaliter in mūdo ex virgine. De qua
angel⁹ ad mariā. Spūſſctūs ſuꝑueniet in
te ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. Jdeoq̄
⁊ quod naſcet̃ ex te ſanctū/ vocabit̃ fili⁹ dei
Et hoc factū eſt qn̄ cōpleti ſunt dies Ma
rie vt pareret/⁊ peperit filiū ſuū ꝑmogeni/
tū. Et in hac q̇dem natiuitate ſola Maria
materiā miſtrauit. At uero qꝛ corp⁹ marie
fuit ipius ioſeph iure mr̄imoniali q̇ fit mu
tua trāſlatio corpoꝝ viri ad mulierē ⁊ econ
tra. Videam⁹ ſi cū intelligētie ſobrietate di
cere fas nob ſit ꝙ ex corꝑe ⁊ carne Joſeph
natus eſt chriſt⁹ ieſus. Et h̄ dici forſitā poſ
ſet niſi piarū auriū timeret̃ offenſio. ¶ Ani/ C
aduertamus tn̄ ex lege veteri/ꝙ ſi frater de/
ceſſiſſet ſine ꝓle/frater ſuꝑſtes ducebat vxo
rē defuncti vt ſuſcitaret ſemen ei⁹. Ac nat⁹
inde puer dicebat̃ fili⁹/nō q̇dem naturalis
ſed legal' illi⁹ q̇ iā obierat fratris. Sic eniꝫ
ꝯcordat̃ euangelica ſeries genealogie chri/
ſti dū ioſeph legit̃ habuiſſe duos pr̄es. vnū
quē matthe⁹ noīat Jacob. alterū quem ap
pellat Lucas hely/q̇ legalis fuit pater. Ja
cob vero natural'. Quorſum iſta: Nimirū
ꝓ intelligētia lr̄e ne pateat irriſiōi vel ſcāda
lo neſcientiū morē ſcripture. quaſi Joſeph
habuerit duos pr̄es naturales. Vel ꝙ euā/
geliſte mētiti ſunt/prout opponit Julian⁹
¶ Proinde q̇tinus daret̃ intellect⁹ quō Jo
ſeph dictus eſt pater ieſu chriſti/nedū a iu/
deis h̄ putantib⁊ et carnalit̃ ſentiētib⁊/ſed
ab ipa etiā virgine maria. Fili inquit quid
feciſti nobis ſic. Ecce pr̄ tu⁹ et ego dolētes
querebam⁹ te. ¶ Fuit itaq̄ ioſeph pr̄ ieſu
reputatōe. Fuit pater curatōe .qꝛ nutrici⁹.
Fuit tercio pater generatōe .nō q̇dem ſua/
ſꝫ marie vxoris ſue/cooꝑante ſpūſctō. ⁊ qđ
q̄modo vices ioſeph gerēte/nō virili ſemi/
ne ſed myſtico ſpiramīe. Propterea pr̄ qui
dem ioſeph nō natural' ſed legal' pueri ieſu
dici p̄t. cui ſpūſſctūs ſuſcitauit ſemē carna
le. Valenti⁹. Natus eſt igit̃ ieſus in t'ra ſeu
fundo ipi⁹ ioſeph. de qua terra clamat Eſa
ias. Rorate celi deſuꝑ et nubes pluāt iuſtū
aperiat̃ terra et germinet ſaluatorē. Et ī pſ.
Veritas de terra orta ē. Quidni ꝯpetat igi
tur ipi ioſeph ius aliqđ legale vltra ceteroſ
homīes in bn̄dicta pueri ieſu formatōe. q̇/
niā natus eſt in ea ⁊ ex ea carne cui⁹ domi
niū iure mr̄imoniali vere trāſlatū erat ī ip/
ſum ioſeph. Vn̄ nō cōfundebat̃ maria vo/
care ioſeph dn̄m ſuū/quēadmodū de ſara
ad abraam ſcribit apl'us petr⁹. Vn̄ ⁊ ꝑpo
nit cū ſibi vbi ꝑus. Ecce pater tu⁹ et ego
q̇rebamus te. Nimirū. Quia maior in ma
ria ꝗ̃ ſara humilitas. et Joſeph dignitas
abrahe dignitatē ſuꝑabat. Fuit aūt hec ꝓ/
creatio pueri ieſu in te maria ꝑ ſpiritūſctm̄
de cōſenſu ꝟo vel interꝑratiuo viri tui Jo
ſeph. Volebat enī ꝙ fieret volūtas dn̄i per
oīa cū eſſet iuſt⁹. ¶ Hec autē dicim⁹ ad ex/ D
cludendū partus adulterinos vxorū. in q̇/
bus mariti vel nō cōſentiūt/vel ꝯſentire ra/
tionabiliter neq̇unt. Nullū idcirco ius pa
ternitatꝭ in talib⁊ filijs (licꝫ in fundo ſuo ge
nitis) vendicare poſſunt. ¶ Libet hic excla

marie. O mirãda p̄ſus ioſeph ſublimitas
tua. O dignitas incompabilis. vt mr̄ dei/
regina celi. dña mũdi appellare te dñm nõ
indignũ putauerit. Neſcio ſane p̄res ortho
doxi q̃d hic amplius habeat/ mirabil' vl' hu
militas in maria. vel in ioſeph ſublimitas
q̃uis incompabiliter exuperet vtrũq; puer
ieſus bñdictus in ſecl'a. de quo ſcriptũ ⁊ iam
dictũ eſt q̄ erat ſubditus ei'. Subditus fabro
is q̃ fabricauit aurorã et ſolẽ. Subditus fe
mine textrine cui flectit̃ omne genu celeſtiũ
terreſtriũ et infernorꝫ. ¶ Cuperẽ mihi v̄ba
ſuppeterẽt ad explicãdũ tã altũ ⁊ abſcõdi/
tũ a ſecul' myſteriũ. tam admirãdã venerã/
damq; trinitatẽ ieſu ioſeph ⁊ marie. Vellẽ
mihi q̃dem adiacet ſed poſſe nõ inuenio ac
in ip̄o conatu deficio. Vñ cũ ḡtia ſimiliter
⁊ gl'ia naturã nõ tollat ſꝫ extollat et p̄ficiat/
recogitemus pia deuotõe q̄ ſi vincl'o q̃dam
naturali/ obligatio ꝯſurgit filij ad mr̄em et
matris ad ſpõſum ſuuꝫ. ⁊ vtriuſq;. ſ. filij et
matris ad fideliſſimũ vigilãtiſſimũ ⁊ ſedu
lũ cuſtodẽ ⁊ nutritium ioſeph/ q̃ fuit caput
marie/ habẽs inde auctoritatẽ aliquã/ prin
cipatũ dñatõeꝫ/ vl' imperiũ in mariã/ ſicut
⁊ maria ſuo mõ in filiũ ſuũ ieſũ iure natal'
mr̄nitatꝫ. quãtus exiſtimãdus eſt iuſtus ip̄e Jo
ſeph nũc in gl'ia et in cel' q̃ talis ⁊ tantus i/
uentus eſt h̄ in miſeria ⁊ in terris? ¶ Profe
cto ſi nõ mentiebat̃ ieſus q̃ ait. Vbi ſũ ego
illic ⁊ miniſter meus erit. Jlle primior videt̃
collocãdus in cel' qui in miſterio fuit vici/
nior obſeq̃ntior atq; fidelior poſt mariã in
uentus in terrꝫ. ¶ Sed hec hactenus de ip̄a na
tiuitate corp̄ali ieſu xp̄i cuius p̄ticeps quem/
admoduꝫ Joſeph extiterit ſup̄ viros cete/
ros/ ⁊ de ſublimitate ſua aliq̃liter aptũ ẽ ho
nore ſanctorꝫ ſanctarũq; oĩm iter q̃s nõ ẽ
ꝯtentio quis corꝫ videat̃ maior eſſe ac intel
A ligẽtie ſobrietate ſemp̄ ſaluis. ¶ Nũc de ter/
cia natiuitate que ſpũalis eſt ⁊ omni deuo/
te viuẽti ꝯmũicabilis ſermo loquat̃. d' qua
chriſtus apd' Johẽm ait. Oportꝫ vos naſci
denuo. Et iterꝫ. qd' natũ eſt ex carne caro ẽ.
⁊ qd' natũ eſt ex ſpũ ſpiritus eſt. Jn hac autẽ
natiuitate viciſſitudo mirabil' eſt. q2 dũ na
ſcit̃ ieſus in aĩa deuota p̄ fidẽ ⁊ grãm fit ip/
ſa verbigena. h̄ eſt verbũ generãſ ⁊ mr̄ dei.
que tñ aĩa nedum p̄ naturã ſed p̄ ḡtuitam
adoptõem eſt filia. vt verꝫ ſit de q̃libet tali
aĩa q̄ ip̄a eſt virgo mr̄ et filia. Jtaq; q̄ ma/
ter ſit teſtis eſt omĩ exceptõe maior qui ait.
Qui fecerit volũtatẽ p̄ris mei q̃ in celis eſt
ip̄e meus frater ſoror ⁊ mater eſt. Porro de
filiatõe q̃d iohãnes. quid paulus dixerit ſci/
mus. Dedit eis p̄tãtẽ filios dei fieri inquit
iohes. Et quõ? ſubdit q̄ p̄ fidẽ. q2 his qui
credũt in noĩe eius. Eodẽ eni teſte. Oĩs qui
credit q̃m ieſus eſt chriſtus ex deo natus eſt.
Sequit̃ aliud qd' p̄tinet ad anime v̄bige/
ne/ dei mr̄is et filie virginitatẽ. Qui nõ ex
ſanguinibꝰ (ait) neq; ex voluntate carnis. ne
q; ex volũtate viri. ſed ex deo nati ſũt. Ne/
ſcio dicere qd' ſentio/ neſcio ſi ſatiſ aſſequor
verbis/ ſuppleat imp̄fectũ meũ ſapientiſſi/
ma beatitudo vr̄a. ¶ Jtaq; cõſiderat̃ i aĩa
rõnali indiuiſibili q̃dem ſubſtãtialit̃ porti
uncula q̃dã virginalis/ que nec obnoxia p̄t
eſſe violatõi. Hec appellat̃ quãdoq; a do/
ctoribꝰ ſynderiſis. q̃nq; apex mentis. q̃nq;
ſcintilla ratõis. q̃nq; naturalis inſtinctus in
bonũ. Hanc aũt ſynderiſim nec ip̄i viola/
tores ⁊ ꝯſtupratores aĩarꝫ demões corrũ/
pere p̄ñt/ etiã i iferno/ q̃n ad bonũ ſtimulet
⁊ ad malũ remurmuret. Hinc naſcit̃ acer/
biſſimus ille vermis qui nõ morit̃. Hic ri/
xa diſcerpẽs ⁊ diſſipãs (ſup̄ q̃ȝ cogitari p̄t)
aĩam infelicẽ/ dũ ſynderesis impellit ad di
lectõem dei/ ſed reproba volũtas toto odi/
orũ conatu reſilit i aduerſũ. ¶ Sꝫ ad quid
iſta de ſynderiſi? Certe vt oſtenderemus carꝫ
ſp̄ virginẽ eſſe que dũ carꝫ obũbrãte ⁊ fecũ
dante ſpũſancto manet infelicit̃ ſteril'. dũꝫ
autẽ adeſt idẽ ſpũs viſitãs gratificans ⁊ fe
cũdans/ fit ip̄a verbigena. h̄ eſt verbũ pa/
riẽs. et hoc ſine corruptõne. q2 nõ ex ſangui
nibꝰ corporaliũ fantaſmatũ. neq; ex volun
tate carnis deſideriorꝫ carnaliũ. neq; ex vo
lũtate viri. hoc ẽ ex poteſtate liberi arbitrij.
ſed ex deo eſt q̃cquid hic natũ eſt. Nec ta/
men excludit̃ ſynderiſis/ ratõiſq; cõſenſus.
Sed dum nũciatrix gratia afflatu ſecreto
et intimo veluti clauſo ſup̄ animã oſtio ſug
gerit aduentũ verbi in mentẽ/ reſpõdet ſyn
deriſis humili genuflexione. Ecce ancilla
dñi fiat mihi ſm̄ verbũ tuum. Deinde viſi
tat Elizabeth ſenẽ et corruptã. p̄ quã myſti
ce deſignat̃ inferior portio ratõnis/ ſe con/
uertens ad corp̄alia ⁊ terrena/ vnde q̃dam/
modo violatur. ſed ex munere diuino iohã
nem in ſe recipit. hoc eſt/ grãm participat.
Et ita gaudiũ marie verbigene i elizabeth
grauidam partu tali grẽ deriuari recte me/
morat̃. ¶ His itaq; breuiter ⁊ p̄ captu tan/ B
te rei tenuiter expoſitis de hac virginali na
tiuitate et filiatõe dũ in aĩa naſcitur ieſus q̃

vocatur chriſtꝰ/nulli dubia relinquit̃ veri
tas noſtre huiꝰ principalis quarte cõſide/
ratõis. ꝙ ſcꝫ tam ex maria ꝙ̃ ex ioſeph natꝰ
eſt ieſus q̃ vocat̃ chriſtꝰ. Q; ſi traducere pla
cuerit verba thematis ad hũc anagogicuꝫ
intellectũ. poterimꝰ cõueniẽter aptare ꝙ ia
cob genuit ioſeph virũ marie. Quid enĩ ꝑ
iacob (qui ſupplãtator appellat̃) rectiꝰ acci
pitur ꝙ̃ lucta et ſupplãtatio viciorũ. qđ fit
in actiua. in qua primũ cõtemplatiuũ exer
ceri neceſſe eſt. Oportꝫ inſuꝑ vt actiuꝰ poſt
ſe gignet ex ſe meditatõem. ¶ Eſt aũt medi
tatio vehemẽs animi applicatõ ad diuinũ
aliqđ inueſtigandũ/cognoſcẽdum ⁊ degu
ſtandũ. q̃ meditatio recte ꝑ ioſeph exꝓmit̃.
quia ioſeph creſcẽs interptat̃. Neqꝫ enĩ põt
aliter aĩa melius excreſcere ſpiritualib9 au/
gmẽtis ꝙ̃ ꝑ meditationẽ fortem ⁊ ſalubrẽ/
ꝑ quã aſcendit aĩa de virtute in virtutẽ/re/
iecta vel ſupata fluxibilitate inaniũ cogita/
tionũ. ⁊ volutabro deſiderioꝝ carnaliũ eua
cuato. Hec inſuꝑ meditatio qꝛ robuſta eſt
neqꝫ fluida vel eneruis ſicut eſt ipa cogita/
tio: rectiſſime vir dicit̃. Sed cuiꝰ vir? Uir
vtiqꝫ marie ꝑ quã oĩs mens illumiata vel
illuminatrix diuinitꝰ intelligit̃. Audi medi
tatõem illuminantẽ. In meditatõe mea (in
quit pſalmiſta) exardeſcit ignis. Ecce ſplen
dor illuſtrans. Ex hac autẽ maria myſtica
naſcit̃ ꝑ cõtemplatiõeꝫ ieſus q̃ vocat̃ chri/
ſtus. nõ q̃dem ex cõmixtione viri ſui/q̃ eſt
meditatio. ſed. put expoſitũ eſt/myſtico ſpi/
ramine dũ ſpũſſanctꝰ obumbrat aĩam ad
terrena nõ ꝯſpiciẽda/refrigerãs ab ardore
illecebraꝝ carnaliũ. Illuminat aũt ad diui
na libero ĩtuitu. lõge lateqꝫ ꝯtemplãda cũ
deguſtatõe ꝙ̃ ſuauis eſt dñs. ¶ Hec eſt illa
beata natiuitas in qua caſtiſſimis amplexi
bus tenet̃ ⁊ deoſculat̃ puer ieſus. in q̃ paſci
tur ⁊ nutrit̃ lacte deuotiõis ⁊ melle cõtem/
platõis. in qua dulcor ⁊ ſplẽdor eſt. Quieti
am ꝟſa vice r̃naſcit̃ aĩa chriſto. vt ita ſe mu
tuo ꝯdecant adoleſcẽs ⁊ adoleſcẽtula ĩ mẽ
tis exceſſu. ⁊ dicat ad dilectũ ſuum dilecta.
Dilectus meꝰ. ſupple ꝯdecet mihi ⁊ ego il/
li. ¶ Hec eſt g̃rioſa vere deſiderãda natiui/
tas. Sic enĩ naſcens ſuccedit deo patri in
nobilitate. qꝛ deus efficit̃ ipe participatiõe
diuinitatis. Sic deducit Boeciꝰ. Et pro/
pheta ait in ꝑſona dñi. Ego dixi dij eſtis ⁊
filij excelſi omnes. ¶ Adeo quidẽ maria fu
it diuina. vt ea q̃ de ſapiẽtia increata ſcribit
Eccl'iaſticus/eccleſia trãſferat ad mariaꝫ.
vt eſt illđ. Ab initio ⁊ ante ſecula creata ſũ.
¶ Succedit ꝑterea talis deo in dilectõne.
Uidete (inquit Johes) qualẽ charitatem
dedit nobis deꝰ pater vt filij dei noĩemur
⁊ ſimus. Succedit in ſtrẽnuitate. qꝛ omne
qđ natũ eſt ex deo vincit mundũ. Et iteꝝ.
Omnis qui natꝰ eſt ex deo nõ peccat. Nõ/
ne tibi magna videt̃ ſtrẽnuitas vĩcere mũ/
dũ ⁊ nõ peccare? Succedit demũ in here/
ditate. quia ſi filij et heredes ⁊c̃. ¶ Quo con
tra niſi q̃s renatꝰ fuerit ex aqua ⁊ ſpũſãcto
nõ poteſt intrare in regnũ dei. quod ẽ here/
ditas patrꝭ noſtri. ¶ Legit̃ Ariſtotelẽ dixiſ
ſe. Gaudeãt bene nati. gaudeãt plane/quia
nõ ex ſanguib9 neqꝫ ex volũtate carnis. ne/
qꝫ ex voluntate viri/ſꝫ ex deo nati ſunt mo/
do dicto. Quo cõtra maledicit Job. male/
dicit ⁊ Hieremias natiuitati ſue. repſentã/
tes illđ apl'i. Oĩes naſcimur filij ire. Hec
eſt natiuitas nature corrupte/q̃ ſecluſa gr̃a
miſerabilis eſt. Job. homo natꝰ de mĺiere
breui viuens tpe replet̃ multꝭ miſerijs. Et
Eccl'iaſtes laudauit magis mortuos ꝙ̃ vi
uentes. ⁊ feliciorẽ vtroqꝫ qui nõdũ natꝰ eſt
¶ Qua in re ſtultiſſimũ eſt ſolẽnizare natiui C
tatẽ hominũ/quemadmodũ fecit herodes
diẽ natalis ſui celebrẽ/in quo iohẽs occiſuſ
Myſtice gratia ꝑdita. ¶ Hinc recte tradit̃
facere gens tracie que natiuitates hominũ
deplorat. ꝯgaudet moriẽtib9. ¶ Dies ꝟo na
tiuitatis ſpiritual' dum hõ regeneratꝰ eſt ꝑ
gr̃am baptiſmo vel flumĩs vel flaminis/
ſub intentõe celebrari pt̃. nedũ ſine culpabi
li repħenſione/ſed cũ laudabili gr̃arũ acti/
one apud deũ qui talit̃ dedit naſci denuo.
Propterea poſt celebritatẽ natiuitatis bea
ti Johãnis baptiſte ſacratiſſimã ⁊ iocũdã
quia ſine peccato natꝰ eſt ꝑ ſanctificatõeꝫ/
inſtituit eccleſia natiuitatẽ beate ⁊ glorioſe
ſempqꝫ virgĩs marie celebriter fieri admo/
nita prius miracl'o. Addidit cõſeq̄nt̃ octa
uas propter adipiſcẽdã (ſicut hyſtorie tra
dunt) eccleſie pacẽ. Hinc in oratõne natiui
tatis eiuſdẽ dicit̃. Famulis tuis dñe celeſtꝭ
gratie munus ĩpartire. vt quib9 beate virgi
nis partꝰ extitit ſalutis exordiũ. natiuitatiſ
eiꝰ votiua ſolẽnitas pacis tribuat incremẽ
tũ. ¶ Si ꝟo ꝑpt̃ finẽ cõſimilẽ cõgruat hu
ic ſacroſãcte ſynodo laudis aliq̃d vl' hono
ris inſtituere ꝑ virginali ſponſo marie Jo
ſeph/cuiꝰ honor redũdat in ipam ⁊ in euꝫ
q̃ de ea natꝰ eſt ieſum chriſtũ/viderit vr̃e be
atitudinis ſapiẽtiſſima deuotio. Nõ ꝙ mul

tiplicationē feſtiuitatū apud vulgꝰ qđ de laboꝛe manuū viuere habꝫ ſuadeamꝰ /eſſꝫ vtinā apud tales hmōi numerꝰ feſtiuitatuꝫ minoꝛ/ſicut in reformatōe hic in cōcilio notatum eſt. ſed apud eccl'iaſticos ⁊ de eccl'iaſticis talia loq̄mur dū de celebritate virginalis cōiugij Joſeph cū maria/ vel de ipiꝰ felici trāſitu fieri ſolēnitatē exoptamus Ad q̄d iſta: Quatenꝰ ita marie meritis ⁊ interceſſiōe tanti tamq̄ꝫ potentis ⁊ impioſi qđā modo patroni apud ſpōſam ſuā de q̄ natuſ ē ieſus qui vocaꝛ chriſtꝰ/ reddatur eccleſia vnico viro vero ⁊ certo ſūmo pōtifici ſponſo ſuo vice chriſti. Noſq̄ꝫ deniq̄ꝫ ſinguli do renaſcamur felici natiuitate/hic ꝑ grām ⁊ in futuro ꝑ gl'iam que eſt natale ſanctoꝝ. Intercedente te et ſi fas eſt dicere/ quodā iure tuo iubente glioſiſſime ioſeph vir marie. đ qua natus eſt ieſus q̇ vocaꝛ chriſtꝰ

Verſus ad pꝛedicta

D Alma redēptoꝛis mater/ cui lege ſupna
Uir iuſtꝰ ꝟgoq̄ꝫ ioſeph cū ꝟgine nupſit
Da celebrē/dignūq̄ꝫ tuo ꝑſoluere cultū
Coniugio /fac nos purgatis ſoꝛdibꝫ oēs
Poſſe deo iūgi/fidei qui federe puras
Deſponſans aīas. diuino germīe cōplet
Poꝛtio nature. ꝓſtantioꝛ eſſe maria
Crediꝛ/hec celis/hec mūdo dignioꝛ ipo
Gratia nā ſupat naturā/gratia que ſe
Diuidit in reliq̄s. iſtam fontaliꝛ implet
Que clauſit gremio/quē totꝰ nō capit oꝛbꝭ
Olim/nam celi gabriel feſtinus ab arce
Peradiās alacer/totꝰ iocūdus in ipam
Nazareth/vꝛbem galilee mittiꝛ/illic
Deſpōſata viro/dauidis đ ſtirpe/ioſeph q̇
Dictus erat/clauſo repitur virgo maria
Oſtiolo/cui dixit aue/cui gratia plena
Cui tecū dn̄s/gabriel que verba ſalutis
Uirgo ſilens cogitat/aīo turbata q̄uſq̄ꝫ
Nunciꝰ archanū/diuo ſmone retexit
Hoc natura ſtupet/ſtupet hocq̄ꝫ ioſeph reputans ſe
Myſterijs tātis indignū/voce modeſta
Clamat/id vn̄ mihi q̇s ſū: te de pcoꝛ a me
Poſt exi dn̄a/nec eni mihi nubere tecū
Fas video/dū mlˀta ioſeph trepidꝰ cogitaret
Solviꝛ i ſōnū. cui iuſſio celica dixit
Aude clare ioſeph vxoꝛi trade virū te
O nimiū dilecte deo/cui ſpōſa freq̄nt
Blāda ieſuꝫ gremio poſuit/fidēter adimꝰ
Nūc thronū/reſidꝫ vbi gr̄a ſaluificās noſ
Mira ioſeph iuſti ꝟtꝰ/laus mira/ mariam
Cui deus vxorē ſociat/mirare ſacratū
Fecundū ꝓlis cum virginitatis honoꝛe
Coniugiū/faber o mirꝰ/cui ſubdiꝛ vltro
Aurorā ⁊ ſolē q̇ fabricat/hūcq̄ꝫ benigno
Noīat oꝛe pꝛēm tali q̄ꝫ gaudet alumno
Regia ſtirps ⁊ ſacra ioſeph te reddit ab ortu
Claris īſignē titulis/te leta decēter
Paupies manuūq̄ꝫ laboꝛ nutriuit/obinde
Strēnuus ⁊ liber ac pſalmo teſte beatus
Hinc vxoꝛ tua tecū ſicut vitis abūdans
Te dn̄m/ſpōſumq̄ꝫ vocat/nos redde btōſ

Carmē eiuſdem de

C diuerſa īmunitate a pctō chriſti ⁊ mr̄is ſue.
O ſtrā dignatꝰ naturā ſuppoſiture
n Filꝰ eterne ſaluificare volens
Circulꝰ vt fieret cōiūxit ad ima ſupmū
Uirgis eſſe ſatꝰ abſq̄ꝫ viro voluit
Uirgo caret culpa peccati /pena remāſit
Natus vtrūq̄ꝫ tenet attamē impariter
Uirgo neceſſaria nature lege ſubiſſet
Culpam/ni dominꝰ ſanctificaret eā
Sed caruit chriſtꝰ pꝛima ſub origīe culpa
Peccati/penā ſponte ſubire volens
Ad peius ſubiecta fuit nō ſpōte maria
Quāuis virtutis traxit ad obſequium
Indiguit redimi/nō filius/ergo redēptā
Perfecte fieri/matris honoꝛ voluit
Copula legitima fuit/⁊ ſemen benedici
Moꝛe ſacro potuit/feſtus ⁊ eſſe dies
Omnis eā virtus ꝑmo decoꝛauit ab ortu
Certatim dotes quelibet accumulat
Edocuit noſter ſermo vulgaris idipm
Totam qui pulcram magnificauit eam

Proſa in circūciſiōe

dn̄i ꝯpoſita ꝑ ꝓdictū egregiū doctoꝛē. que cantatur in cantu. Ueni ſancte ſpiritus

Apparuit hodie mira virtus gratie que deū circūcidit. Nomen ei celicū nomē ⁊ ſaluificum. quod eſt ieſus indidit.

Nomen ſalus homini/nomē qđ os domini ab eterno nomiat. Dudū matri numīnis/hoc ⁊ ſpōſo virginis /angelꝰ denūciat

Tu neq̄m vim zabuli. tu peccatū ſeculi/ nomen ſacruꝫ ſuperas ieſu noſtꝝ pꝛecium Jeſu ſpes merentiū. mentes ſalua miſeras

Qđ deeſt in homine /ſupple tuo nomīe quod eſt ſalutiferū. Tua circūciſio/coꝛdis ſit ꝑciſio efficax cauteriū

Sāguiſ fuſus ſoꝛdidos /lauet/riget aridos /meſtis det ſolatiū. Anni nūc īitio bono ꝑ encenio /da te ieſu ꝑmium Amen